

Міністерство охорони здоров'я України
Державний заклад „Запорізька медична академія післядипломної освіти
Міністерства охорони здоров'я України”

ТЕЗИ ЗА МАТЕРІАЛАМИ

XVI ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

„АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ”

24-25 листопада 2022 року

УДК 61 (063)

А 43

Редакційна колегія:

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР – О.Г. Алексєєв, к.фарм.н., доцент, в.о. ректора Державного закладу «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України».

ЗАСТУПНИКИ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА:

С.Д. Шаповал, д. мед. н., професор, перший проректор з науково-педагогічної роботи Державного закладу «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України»

І.М. Фуштей, д. мед. н., професор, проректор з наукової роботи Державного закладу «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України»

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР:

О.О. Токаренко, к. мед. н., голова Ради молодих вчених.

Члени редколегії: Н.О. Скороходова, д. мед. н., професор;

В.Б. Мартинюк, к. мед. н., доцент;

В.П. Медведєв, к. мед. н., доцент;

В.Б. Козлов, к. мед. н., доцент.

Тези за матеріалами: XVI Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених «Актуальні питання клінічної медицини» (24-25 листопада 2022 р., м. Запоріжжя) – Запоріжжя, 2022. – 277 с.

Відповідальність за вірогідність фактів, цитат, прізвищ, імен та інших даних несуть автори. У тезах збережено авторське подання матеріалів.

У шлунку щурів яким, окрім щоденних ін'єкцій дексаметазону впродовж 13 днів натще перорально вводили *Rhodiolae Extractum Fluidum* активності досліджуваних ферментів вірогідно не відрізнялися від таких у тварин контрольної групи.

Висновок. Біологічно активні речовини, що містяться в кореневищі та коренях родіоли рожевої та входять до складу *Rhodiolae Extractum Fluidum* при її щоденному двотижневому пероральному застосуванні у дозі 0,01 мл/кг на фоні розвитку дексаметазонового діабету запобігають зниженню в шлунку щурів активностей важливих ферментів системи антиоксидантного захисту – каталази та глутатіонпероксидази.

ДОСВІД ПРОВЕДЕННЯ ДІАГНОСТИКИ ХРОНІЧНОЇ СПОНТАННОЇ КРОПИВ'ЯНКИ У ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ

Д.О. Ярцева, С.М. Недельська

Запорізький державний медичний університет

Кафедра факультетської педіатрії

Вступ. Хронічна спонтанна кропив'янка (К) є суттєвою проблемою загальної медицини і за даними епідеміологічних досліджень уражає близько 1% населення світу. Спонтанними вважаються К, для яких не встановлено чіткого причинно-наслідкового зв'язку із провокуючим фактором. Серед причин цього стану сьогодні виділяють аутоімунні процеси та інфекції. Для частини К навіть після розширеної діагностики не вдається знайти будь-які фактори, що можуть пояснити загострення і ця група класифікується як ідіопатичні. Останні роки дискутується питання, що більшість ХСК мають аутоімунне походження.

Метою нашої роботи було виявити необхідність проведення розширеної діагностики та встановити причину загострень у дітей та підлітків із ХСК, що звернулись до Центру сучасної дитячої алергології і пульмонології кафедри факультетської педіатрії Запорізького державного медичного університету.

Матеріали та методи. Під нашим спостереженням знаходилося 13 дітей зі скаргами на появу плямисто-папульозної або уртикарної сверблячої висипки, що турбувала більше, ніж 6 тижнів незважаючи на попереднє лікування. Всім дітям було встановлено діагноз спонтанної ХК, оскільки не знайдено чіткого причинно-наслідкового зв'язку виникнення загострень із впливом будь-якого чинника. Серед цих дітей було 5 (38,5%) хлопчиків та 8 (61,5%) дівчаток. Середній вік обстежуваних склав 11,7 років (мінімальний-2 роки, максимальний – 17 років).

Дітям було проведено розширену діагностику основних причин рецидивуючої

кропив'янки з використанням таких методів: анамнестичний, клінічний, інструментальні (прик-тести з основними харчовими, побутовими, рослинними, грибковими та епідермальними алергенами, тести на фізичні кропив'янки – теплова, холодова, вібраційна, аквагенна, дермографічна, тест з фізичним навантаженням, тест з аутологічною сироваткою, ультразвукове дослідження щитоподібної залози та органів черевної порожнини) та лабораторні методи (загальний аналіз крові, біохімічні дослідження, кал на визначення гельмінтів і найпростіших, визначення рівня загального та специфічних IgE, ALEX2 тест). Обробка статистичних даних проводилась за допомогою пакету програм Statistica 13.0.

Результати. Всім дітям було клінічно виключено уртикарний дермографізм. Тест із власною сироваткою виявив позитивні реакції у 75% дітей з ХСК (у 9 з 12ти дітей, 1й дитині тест не було проведено, оскільки не вдалося відмінити антигістамінні засоби), у 25% реакція була негативною. Тести на фізичні кропив'янки показали такі результати: аквагенна, вібраційна, холодова та теплова проби були негативними у всіх протестованих; дермографічна позитивна у 22,2% дітей, як і тест із фізичним навантаженням. При цьому у 1 дитини було виявлено вплив 2х чинників індукованої К одночасно, і у 2-х дітей – по 1 фактору, окрім позитивного тесту з аутологічною сироваткою, тобто у цих дітей було поєднання спонтанної і індукованої кропив'янки.

Сучасні наукові джерела свідчать, що ХСК обумовлена іншими патогенетичними механізмами, ніж IgE-залежний, тому ми проаналізували рівень загального IgE у обстежуваних дітей. Виявилось, що у 2/3 (8 з 12) пацієнтів цей показник був у межах норми, у 4х дітей був вищим за референтні значення, при цьому у 1/2 з цих дітей було діагностовано супутній алергічний риніт.

Вважається, що 40-60% пацієнтів із ХСК мають аутоімунне захворювання щитоподібної залози, тому ми провели обстеження наших пацієнтів на предмет наявності патології ЩЗ і виявили, що у 61,5% (8 з 13) дітей за результатами ультразвукового дослідження було виявлено дифузні зміни щитоподібної залози за типом аутоімунного тиреоїдиту. При цьому у третини з них (37,5%) було виявлено аутоантитіла до тканини щитоподібної залози, і тільки у двох дітей (25%) цей процес впливав на функцію (було відмічено підвищення рівня Т4 вільного). Дітей (5), у яких не відмічено ультразвукових змін структури щитоподібної залози, було обстежено на наявність антинуклеарних антитіл і виявлено, що у 2-х (40%) із них рівні АНА вищі за норму. В цілому, із 13 обстежених дітей ознаки аутоімунного процесу виявлено у 12 дітей (або позитивний тест із власною сироваткою, або рівень аутоантитіл, або зміни структури щитоподібної залози), що становить 92,3% від обстежених. У жодного із обстежених в крові не був знайдений ревматоїдний фактор.

Частині дітей було проведено дослідження інфекційних чинників (гельмінтози, наявність *H. pylori*, цитомегаловірусної інфекції, вірусу Епштейн-Бару, герпесвірусу 1,2 та 6 го типів) і у жодного пацієнта не виявлено цих інфекцій. Аналіз результатів гематології показав, що у 4 дітей (30,8%) виявлено трохи підвищені рівні тромбоцитів (до 340-370 г\л), але ці діти знаходились у періоді загострення кропив'янки, інші показники були у межах норми. Щодо біохімічних показників запалення (СРБ, серомукоїди), то у 2-х дітей вони були вищими за норму (ті самі діти, у яких підвищена кількість тромбоцитів).

Висновки. Таким чином, проведене дослідження свідчить про чітку необхідність виконання розширеної комплексної діагностики всім дітям із невстановленим чинником загострень хронічної кропив'янки, оскільки виявляє комбінований механізм виникнення симптомів. Впливу інфекційних факторів для дітей обстежуваної когорти не виявлено, як і специфічних змін загального аналізу крові та маркерів системного запалення.

Показано, що серед проаналізованої когорти дітей із ХСК у 92,3% виявлено зміни аутоімунного характеру, як фактору, що провокує загострення, тому необхідно в комплекс діагностики включати визначення рівня різних доступних аутоантитіл з урахуванням клінічних ознак у конкретного пацієнта. Ця інформація підтверджує гіпотезу, що ХСК є проявом системної аутоімунної реакції, імунокомпетентні клітини шкіри в даному випадку – шоковий орган, єдиний або у поєднанні з іншими. Результати дослідження свідчать про необхідність подальшої наукової роботи в цьому напрямку, проведення дослідження на більшій когорті дітей та проспективних досліджень.

РЕЗУЛЬТАТИ ЗАСТОСУВАННЯ КОМБІНОВАНОЇ ТЕРАПІЇ У ДІТЕЙ З ПОВТОРНИМИ ЕПІЗОДАМИ РИНОСИНУСИТІВ

М.О. Ярцева

Запорізький державний медичний університет

Кафедра госпітальної педіатрії

Лідируючі позиції серед причин звернень в амбулаторній практиці сімейного лікаря займають риносинусити (European Position Paper on Rhinosinusitis and Nasal Polyps — EPOS) 2020 (Fokkens W.J. et al., 2020). Серед дітей старшого віку, які звертаються до педіатрів та оториноларингологів, відсоток хворих на гострий чи хронічний риносинусит, як ізольований, так і у поєднанні з аденоїдитом чи тонзилітом складає 60%. Виходячи з цього, метою нашого дослідження було оцінити ефективність комбінованої терапії риносинуситів у дітей старшого віку з повторними епізодами риносинуситів. В дослідженні взяли участь 47 дітей у віці 3-7 років з ознаками риносинуситу та епізодами гострих захворювань ЛОР-

131.	КЛІНІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ПОРУШЕНЬ ВНУТРІШНЬОУТРОБНОГО РОЗВИТКУ ОРГАНІВ ТРАВНОЇ СИСТЕМИ Шнейдерман С.І.	219
132.	ОСОБЛИВОСТІ ПРОГНОЗУВАННЯ ПСИХІЧНОГО КОМПОНЕНТУ ЯКОСТІ ЖИТТЯ У ХВОРИХ НА АСЕПТИЧНИЙ НЕКРОЗ ГОЛОВКИ СТЕГНОВОЇ КІСТКИ Шорніков А.В.	221
133.	СУБМІКРОСКОПІЧНІ ЗМІНИ В ПАРОДОНТАЛЬНОМУ КОМПЛЕКСІ ПРИ ЛІПОПОЛІСАХАРИДНОМУ ЗАПАЛЕННІ Щерба В.В., Демкович А.Є., Михалюк А.Ю., Коробко Р. І.	223
134.	СУЧАСНИЙ ПІДХІД ДО ЛІКУВАННЯ УРАЖЕНЬ БОЙОВИМИ ОТРУЙНИМИ РЕЧОВИНАМИ НЕРВОВО-ПАРАЛІТИЧНОЇ ДІЇ ЗА ВІТЧИЗНЯНИМ ТА МІЖНАРОДНИМ ДОСВІДОМ Юрченко Б.В., Савічан К.В.	224
135.	СУЧАСНИЙ ПІДХІД ДО ЛІКУВАННЯ ТРАВМ ЗГІДНО ПРОТОКОЛУ DAMAGE CONTROL RESUSCITATION Юрченко Б.В.	226
136.	СУЧАСНИЙ ПІДХІД ДО ВЕДЕННЯ ПАЦІЄНТІВ ІЗ ГЕМОРОЄМ Юрченко Б.В.	228
137.	ВПЛИВ ЕКСТРАКТУ РОДІОЛИ РОЖЕВОЇ НА АКТИВНОСТІ КАТАЛАЗИ І ГЛУТАТІОНПЕРОКСИДАЗИ В ШЛУНКУ ЩУРІВ ІЗ ДЕКСАМЕТАЗОНОВИМ ДІАБЕТОМ Яремій К.М., Яремій І.М.	230
138.	ДОСВІД ПРОВЕДЕННЯ ДІАГНОСТИКИ ХРОНІЧНОЇ СПОНТАННОЇ КРОПИВ'ЯНКИ У ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ Ярцева Д.О., Недельська С.М.	232
139.	РЕЗУЛЬТАТИ ЗАСТОСУВАННЯ КОМБІНОВАНОЇ ТЕРАПІЇ У ДІТЕЙ З ПОВТОРНИМИ ЕПІЗОДАМИ РИНОСИНУСИТІВ Ярцева М.О.	234
140.	CLINICAL CHARACTERISTIC OF LIPID SPECTRUM COMPONENTS AND THEIR CROSS-CORRELATION IN HYPERTENSIVE PATIENTS Buriak V.V., Vizir V.A., Demidenko O.V., Prykhodko I.B., Sodomov A.S., Sholokh S.G.	236
141.	AN INVESTIGATION INTO STUDENTS AWARENESS ABOUT THEIR HEALTH AND PROPHYLAXIS OF NON-COMMUNICABLE DISEASES Favour T. A., Dryha N.O.	237
142.	INFLUENCE OF AUTONOMIC DISTURBANCES ON THE WELL-BEING OF THE PATIENTS WITH THYROID DYSFUNCTION Ivanova A.S., Melekhovets O.K., Lobatiuk M.	239
143.	ANALYSIS OF KI-67 AND EGFR EXPRESSION IN COLORECTAL CARCINOMAS Kharkhalis I., Poslavska O.	240
144.	EPIDEMIOLOGIC ANALYSIS OF THE MONKEYPOX INCIDENCE BASED ON GENETIC AND ECOLOGICAL CHARACTERISTICS OF THE NEW ISOLATES Kravchenko H.V., Krupiei K.S.	242